

La Vila del Joy 2025

11^é FESTIVAL DE MÚSICA ANTIGA
del 8 al 12 d'octubre. La Vila Joiosa

<<

La Vila del Joy 2025

La Vila Joiosa, del 8 al 12 d'octubre

La Vila del Joy és el festival de música antiga que ofereix experiències musicals d'alta qualitat en un dels temples renaixentistes més ben conservats de la mediterrània valenciana, com és l'Església-Fortalesa de Santa Maria i l'Assumpció de la Vila Joiosa. En aquesta onzena edició afrontem un nou repte propi dels grans festivals de l'Europa contemporània: concentrem els cinc concerts i dues conferències en dies consecutius entre el 8 i 12 d'octubre emmarcant el 9 d'octubre, data central de La Vila del Joy.

Formacions d'altíssima qualitat del nostre país ens donen el privilegi de viatjar a l'Edat Mitjana i les seues tonades, el ric Renaixement destil·lats en cançoners d'Elvas a Portugal, Montecassino napolità, els contrastos del Barroc italià, alemany i valencià, tot interpretat amb criteris i instruments d'època. I per contextualitzar els repertoris relacionats amb el nostre país, sumarem dues conferències al Vilamuseu, com ja vam fer en el 10é aniversari del festival celebrat l'any passat.

La inauguració del festival tindrà lloc el DIMECRES **8 d'octubre** amb un programa dedicat al virtuosisme instrumental d'Antonio Vivaldi, il prete rosso, qui va eclipsar als millors músics de l'Europa de la primera meitat del segle XVIII. Entre peces de Vivaldi per a flauta, oboè, violí, fagot i orgue, sentirem altres de brillants compositors alemanys, com Händel, Telemann i Fasch, interpretats per **Vespres d'Arnadí**, grup barroc que en aquesta ocasió comptaran amb un referent en la interpretació dels fagots i baixons històrics com és Pep Borràs, col·laborador habitual de Jordi Savall i director de l'Escola Superior de Música de Catalunya entre l'any 2008 i 2018.

El concert del **9 d'octubre**, diada commemorativa de l'arribada a València del rei Jaume I des de Montpeller i el Comtat de Barcelona, estarà protagonitzat per un grup que també ens arriba d'aquelles terres. El grup **Hirundo Maris** és una formació liderada per la cantant i arpista catalana **Arianna Savall** i al tenor i multiinstrumentista noruec **Peter Udland Johansen**. El programa que ens proposen, "Cants del Sud i del Nord", és un viatge que connecta la Mediterrània amb el mar del nord. A través dels cants s'estableixen ponts subtils on una cançó catalana i una tonada noruega retroben ritmes i modes en comú, com un romanç norueg i una cançó sefardita comparteixen la mateixa tonalitat.

Una de les veus més rellevants valenciana és sense dubte la d'**Èlia Casanova**, a la que tindrem el goig d'escoltar el **DIVENDRES 10 d'octubre** acompanyada a la viola de mà de **Belisana Ruiz**, i les percussions de **Pedro Estevan**. En aquest concert ens mostren una esplèndida selecció del cançoner portuguès d'Elvas i del Cancionero Musical de Palacio provinent del palau reial dels reis catòlics. Destaquem ací la participació d'un altre dels intèrprets pioners i referent de la percussió de la música antiga, com és Pedro Estevan, nascut a la ciutat veïna de Sax, qui tantes vegades ha acompanyat a Jordi Savall en quantitats d'enregistraments i concerts.

El **DISSABTE 11 d'octubre** ens arriba un programa que recull les músiques de l'apocalipsi medieval anunciada per Sant Vicent Ferrer arreu de la Corona d'Aragó i bona part d'Europa de la mà de la soprano **Pepi Lloret** i el grup renaixentista **Lucentum XVI**. L'anunci de la fi del món i del jorn del judici final on el totpoderós seria implacable amb els mals cristians. La canonització de Ferrer va arribar de la mà del Papa Borja Calixt III el 1455, i d'aquest temps recuperem el Cançoner de Montecassino amb músiques de la cort napolitana sota comandament nostrat, així com de les nacions on Vicent va predicar.

En el concert de cloenda del festival el **DIUMENGE 12 d'octubre**, tindrem el plaer de sentir la veu de la soprano Pilar Moral i el grup Música Trobada dirigit per Francesc Valldecabres amb una formació de dos violins, violoncel, tiorba i orgue. Música Trobada és una plataforma d'investigació, recuperació i difusió de música antiga i barroca, principalment de patrimoni musical valencià, i com mostra, ens presentaran un programa dedicat a peces anònimes del segle XVIII recuperades pel grup i provinents de l'arxiu de la Catedral de València.

I com a activitat complementària al festival, es contextualitzaran alguns dels programes amb conferències al Vilamuseu. En concret, el **DIMECRES 8 d'octubre** podem assistir a una conferència en la qual els líders del grup Hirundo Maris, **Arianna Savall** i **Petter Udland Johansen**, ens parlaran de les relacions nord-sud del programa que oferiran en concert al dia següent. El **DISSABTE 11 d'octubre** el doctor en Musicologia i catedràtic del Conservatori Superior de Música de Castelló **Joan Carles Gomis Corell**, ens parlarà de les obres musicals de lloança a Vicent Ferrer, conegudes com a gojos, des del segle XV fins als nostres dies, servint de preàmbul del concert del mateix dia "L'apocalipsi de Vicent Ferrer" que interpretaran Pepi Lloret i Lucentum XVI.

CALENDARI DE CONCERTS

Vespres d'Arnadí

Esplendor Vivaldiana

Sara Parés, flauta de bec
Pere Saragossa, oboè
Farran Sylvan James, violí
Pep Borràs, fagot
Dani Espasa, orgue

DIMECRES
8 d'OCTUBRE, 20:30h
Església de Santa Maria i Assumpció
Plaça de l'església s/n
La Vila Joiosa

Hirundo Maris

Cants del sud i del nord

Arianna Savall, soprano, arpa medieval, barroca i triple
Petter Udland Johansen, tenor, hardingfele i císter
Miquel Angel Cordero, colascione, fídula baixa i
contrabaix

DIJOUS
9 d'OCTUBRE, 20h
Església de Santa Maria i Assumpció
La Vila Joiosa

Èlia Casanova

D'Elvas a Roma

Èlia Casanova, soprano
Belisana Ruiz, viola de mà
Pedro Estevan, percussions

DIVENDRES
10 d'OCTUBRE, 20:30h
Església de Santa Maria i Assumpció
La Vila Joiosa

Pepi Lloret & Lucentum XVI

Apocalipisi de Sant Vicent

Pepi Lloret, soprano
Israel García, cornetto
Ricardo Ortiz i Álvaro Zanón, sacabutxos
Andreu Juan, baixó tenor
Carlos García-Bernalt, orgue
Pere Olivé, percussions
Pere Saragossa, xeremies i direcció

DISSABTE
11 d'OCTUBRE, 20h
Església de Santa Maria i Assumpció
La Vila Joiosa

Pilar Moral & Música Trobadà

Anònimes. La València setcentista

Pilar Moral, soprano
Francesc Valldecabres, orgue i direcció
Enric Llorens i Amparo Camps, violins
Regina Fuentes, violoncel
Francisco López, tiorba i guitarra

DIUMENGE
12 d'OCTUBRE, 20h
Església de Santa Maria i Assumpció
La Vila Joiosa

CONFERÈNCIES DEL JOY

Relacions sud-nord de la música antiga i popular

Arianna Savall Figueras i Petter Udland Johansen

Nascuda a Basilea (Suïssa) en el si d'una família de músics catalans, **Arianna Savall Figueras**, després d'estudiar piano, harpa i veu a Terrassa, estudia interpretació històrica amb Rolf Lislevand al Conservatori de Toulouse (França) i segueix diversos cursos amb Andrew Lawrence-King, Hopkinson Smith i amb els seus pares Montserrat Figueras i Jordi Savall. Del 1996 al 2001 estudia cant amb Kurt Widmer a la Schola Cantorum Basiliensis i alhora s'especialitza en les arpes històriques amb Heidrun Rosenzweig. El 2002 fa el seu debut al Gran Teatre del Liceu de Barcelona amb l'Orfeo de Claudio Monteverdi en el rol d'Eurídice sota la direcció del seu pare, Jordi Savall i a partir d'aquí comença una carrera brillant en el terreny de la música antiga i tradicional arreu del món.

Petter Udland Johansen va néixer a Oslo, on també va rebre la seva primera formació en cant, violí i piano. Va completar el seu diploma de cant a la Norges Musikhøgskole amb Ingrid Bjoner i Svein Bjørkøy el 1996 i els seus estudis de postgrau a Basilea a la Schola Cantorum Basiliensis amb Richard Levitt el 2000. Va completar la seva formació a amb el tenor Hans-Peter Blochwitz. Actua regularment amb conjunts com Hirundo Maris, Pechrima, Capella Antiqua Bambergensis i Sagene Ring i ha enregistrat diversos CD per a importants segells discogràfics com: ECM Alemanya, Alia Vox Espanya, Cap Records Alemanya, Ramee Bèlgica, Carpe Diem Records Alemanya, Grappa Noruega i Muve Records Suïssa.

DIMECRES
8 d'OCTUBRE 18.30h
Seu Universitària
(edifici Vilamuseu)
La Vila Joiosa

Gojos a Sant Vicent Ferrer: de final del segle XV a l'actualitat

Joan Carles Gomis i Corell

Joan Carles Gomis i Corell és Catedràtic d'Història de la Música del Conservatori Superior de Música de Castelló (ISEACV). Professor Superior de Música pel Conservatori Superior de Música de València, llicenciat en Belles Arts per la Universitat Politècnica de València i Doctor en Geografia i Història per la Universitat de València-Estudi General amb la tesi titulada "L'harmonia musical en la teoria arquitectònica de Leon Battista Alberti". En total, entre monografies, articles científics a revistes i llibres d'actes de congressos nacionals i internacionals i capítols de llibre, les seves publicacions sumen més de huitanta títols.

DISSABTE
11 d'OCTUBRE 18.30h
Seu Universitària
(edifici Vilamuseu)
La Vila Joiosa

DIMECRES

8 octubre, 20:30h

**VESPRES
D'ARNADÍ**

Esplendor vivaldiana

Música instrumental de Vivaldi, Händel, Telemann i Fasch

Sara Parés

flauta de bec

Antonio Vivaldi (1678-1741)

Concerto en Fa M per a flauta, oboè, violí, fagot i continu RV. 99
Allegro · Largo · Allegro

Pere Saragossa

oboè

Johann Friedrich Fasch (1688-1758)

Sonata en Sib M per a flauta, oboè, violí i continu FaWV N:B1
Largo · Allegro · Adagio · Allegro

Farran Sylvan James

violí

A. Vivaldi

Sonata en la m per a flauta, fagot i continu RV. 86
Largo · Allegro · Largo · Allegro Molto

Pep Borràs

fagot

Georg Friedrich Händel (1685-1759)

Sonata en Re M per a violí i continu HWV 371
Affettuoso · Allegro · Larghetto · Allegro

Dani Espasa

orgue

Georg Philipp Telemann (1681-1767)

Concerto en Sol M per a flauta, oboè, violí i continu TWV 43:G6
Vivace · Grave · Allegro

A. Vivaldi

Concerto en Re M per a flauta, oboè, violí, fagot i continu RV. 94
Allegro · Largo · Allegro

Esplendor vivaldiana

NOTES AL PROGRAMA

Programa dedicat al virtuosisme instrumental d'**Antonio Vivaldi**, *il prete rosso*, qui va eclipsar als millors músics de l'Europa de la primera meitat del segle XVIII. Entre peces de Vivaldi per a flauta, oboè, violí, fagot i orgue, sentirem altres de brillants compositors alemanys, com Georg Friedrich Händel, Georg Philipp Telemann i Johann Friedrich Fasch, interpretats per Vespres d'Arnadí, que en aquesta ocasió comptaran amb un referent en la interpretació dels fagots i baixons històrics com és Pep Borràs, col·laborador habitual de Jordi Savall, i director de l'Escola Superior de Música de Catalunya entre l'any 2008 i 2018. Un episodi poc conegut de la vida de Bach va ser el concurs per al càrrec de Kantor a la Thomasschule de Leipzig, on treballaria durant 27 anys. En aquell moment, Bach no era el candidat preferit: ho era Georg Philipp Telemann (1681-1767), molt més valorat pel seu estil modern i "a la moda". Quan Telemann va rebutjar el lloc, els finalistes van ser Christoph Graupner (1683-1760) i el mateix Bach. Graupner, format a Leipzig i ben considerat, va quedar descartat per no rebre permís per deixar el seu càrrec a Darmstadt. Així, Bach va ser escollit com a "candidat mediocre", tot i que la història ha desmentit aquesta etiqueta.

VESPRES D'ARNADÍ

orquestra barroca

Vespres d'Arnadí va ser creat l'any 2005 per Pere Saragossa i Dani Espasa per tal d'oferir versions plenes d'emoció, frescor i espontaneïtat, utilitzant instruments i criteris històrics. El seu nom recorda els concerts que al segle XVIII s'oferien habitualment als vespres com a postres dels sopars distingits dels nobles i els burgesos. Carabassa, sucre i ametlles són els ingredients de l'arnadí, una de les postres més antigues del País Valencià. El conjunt ha actuat en sales i festivals importants d'Europa, com els de Peralada, Barcelona, Londres, Halle, Praga, Madeira, Sevilla, Santander, Santiago de Compostella, Lugo i Madrid, entre d'altres.

Amb el segell Musièpoca han enregistrat els discs "Pièces de Symphonie" de Charles Desmazures, "Missa en Re Major" de Josep Mir i Llusa i "Anna Maria Strada" de Händel. A finals del 2018 es va presentar el quart disc amb el segell Aparté titulat "L'Alessandro amante" protagonitzat per Xavier Sabata, contratenor amb qui també han enregistrat el seu últim disc, amb el títol "Invisibili" i publicat al 2024 amb el segell Musièpoca.

A més dels cantants esmentats, l'orquestra col·labora amb prestigiosos solistes com, per citar-ne alguns, les sopranos Núria Rial, Serena Sáenz, Ana Quintans, Anna Devin, Sunhae Im, Giulia Semenzato i Marie Lys; les contralts Hilary Summers i Marta Infante; les mezzosopranos Vivica Genaux, Ann Hallenberg, Mary Ellen Nesi; els tenors Emiliano González Toro, Mark Milhofer, Thomas Walker i Juan Sancho; i els baixos Nicolas Brooymans, Luigi di Donato, José Antonio López i Josep-Ramon Olivé. Vespres d'Arnadí rep ajuts de l'Institut Ramon Llull, del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya i de l'INAEM.

DIJOURS 9 d'octubre, 20h

HIRUNDO MARIS

Arianna Savall

*soprano, arpa medieval
i arpa triple barroca*

Petter Udland Johansen

*tenor, hardingfele
i mandolina*

Miquel Àngel Cordero

*Colascione, fídula baixa
i violone*

Cants del Sud i del Nord

Viatge musical de sud a nord de músiques cultes, populars i de nova creació.

I. Llum de la Mare

Cançons a la Verge i ressons de l'Orient a la cort d'Alfons X:
Virgen Madre Gloriosa – Cantiga de Santa Maria, Alfons X el Savi (s. XIII)
Cantiga morisca – Cantiga de Santa Maria, Alfons X, el Savi (1221–1284)

II. Veus dels trobadors i llegendes del Nord

De l'amor cortès a l'epopeia escandinava:
Si ai perdut mon saber – Ponç d'Ortafà (c. 1170–1246)
Lajada – (Apreciem l'instant) Text: Omar Jayam (1048–1131)
Rolandkvadet – Chanson de Roland, Anònim trad. Noruega, arr. Petter U. Johansen

III. Ponts de la Mediterrània

Dels palaus otomans a la tradició sefardita:
Makām-ı 'Uzzâl – Dimitrie Cantemir (1673–1723)
Yo me soy la morenica – Cançoner de Palau (s. XV–XVI)
La rosa enflorice – Anònim, tradició sefardita, arr. Arianna Savall
Yo me enamorí d'un aire – Anònim, tradició sefardita, arr. Arianna Savall

IV. Passions del Renaixement i del Barroc

Entre l'elegia amorosa i la dansa popular:
Now, o now my needs must part – John Dowland (1563–1626)
Si dolce è il tormento – Claudio Monteverdi (1567–1643)
Tarantela – Lucas Ruiz de Ribayaz (c. 1626–c. 1677), arr. Arianna Savall

V. Arrels i cants de la terra

De les melodies catalanes a les llegendes del Nord:
La Dama d'Aragó – Anònim, tradició catalana, arr. Arianna Savall
Jotas – Santiago de Murcia s. XVIII, arr. Arianna Savall
Ormen lange – Anònim, melodia tradicional noruega, arr. Petter U. Johansen
El mariner – Anònim, tradició catalana, arr. Arianna Savall i Petter U. Johansen

Cants del Sud i del Nord

NOTES AL PROGRAMA

Cants del nord i del sud, és un viatge que connecta la Mediterrània amb el mar del nord. A través dels cants s'estableixen ponts subtils on una cançó catalana i una tonada noruega retroben ritmes i modes en comú, com un romanç norueg i una cançó sefardita comparteixen la mateixa tonalitat, o com un romanç català ja parla d'un amor entre una donzella del mediterrani i un cavaller del nord. Seran els nombrosos viatges que van fer els víkings, els catalans, els escocesos i els sefardites que van crear ponts invisibles però que gràcies a la música es poden sentir i han quedat com a testimoni d'aquest fil conductor entre el sud i el nord. És un programa on dues veus, un contrabaix, un violí norueg i unes arpes es posen al servei d'una poesia i una música que canta a l'amor i al misteri de la vida.

Cançons antigues i modernes s'abracen en el present, mostra de la tradició ancestral d'explicar una història cantant amb l'arpa, reprèn un nou camí entre nord i sud en mans de l'Arianna, en Petter i en Miquel Angel.

HIRUNDO MARIS

grup de música
antiga

L'Arianna Savall i en Petter Udland Johansen van fundar Hirundo Maris l'any 2009, conjunt especialitzat en música antiga des de l'edat mitjana fins el barroc, creació pròpia i early fusion. El nucli creatiu és la música mediterrània i nòrdica, fruit de l'extens treball en conjunt; i, com l'ocell migratori, troben camins del mar i música que uneix la música de temps remots fins avui així com de països escandinaus fins a la Península Ibèrica.

Hirundo Maris ha actuat a nombrosos festivals d'Europa com Stanser Musiktage (Suïssa), Kölner Fest für Alte Musik (Alemanya), Jazz in Church Bucharest (Romania), Menuhin Festival Gstaad (Suïssa), Bachwochen Thun (Suïssa), Styriarte Festival (Àustria), All'Improviso Festival (Polònia), Kirkemusikk Festivalen Oslo (Noruega), Nordlysfestivalen Tromsø (Noruega), Festival de Dinan (Bretanya), Seduced by Harps (Bèlgica), Festival Internacional d'Arpa de Sentmenat (Catalunya), Arp Sanati Dergi de Estambul (Turquia), Festival de Fontfroide (França) y Philippe Maillard Productions (França), entre d'altres.

DIVENDRES **10** d'octubre, 20:30h

Èlia Casanova
SOPRANO

Belisana Ruiz
viola de mà i guitarra
barroca

Pedro Estevan
percussions

D'Elvas a Roma

Cançoners d'Elvas, Palacio i el Seicento a Roma

Cançoner d'Elvas (c. 1560 i 1570)

De vos y de mi quexoso

De vos, e de mim naceo

Porque me não ves loâna

Bendito sea aquel día

Lo que queda es lo seguro

Cançoner Musical de Palacio (c. 1505 i 1520)

Mas vale trocar, Juan del Encina

Si habrá en este baldrés, Juan del Encina

La canción del Emperador, Luis de Narvaez

Ay triste que vengo, Juan del Encina

Por unos puertos arriba, anònim,

Que me queréis caballero, anònim

Diferencias sobre Guárdame las vacas, Luis de Narvaez

¿Qué es de ti, desconsolado?, Juan del Encina

Juan Arañés Sallén (*1580c; †1649c)

Libro segundo de tonos y villancicos con la cifra de la guitarra española a la usanza romana

Halconcillo nuevo

Dígame un requiebro

Marionas, diversos autors

Dulce desdén

Canarios, Gaspar Sanz

Mi zagala

D'Elvas a Roma

NOTES AL PROGRAMA

El concert "D'Elvas a Roma" pretén transportar l'oient a una època de gran riquesa musical, el renaixement a la península ibèrica, de la mà del Cançoner d'Elvas i el *Cancionero Musical de Palacio*.

Quan Francisco Asenjo Barbieri va publicar la seva edició del Cancionero Musical de Palau a finals del segle XIX, es va fer evident la importància per a la música a la cort castellana al voltant de l'any 1500. El Cancionero de Palacio va permetre a Barbieri reivindicar l'existència d'una escola pròpia que, gràcies a aquesta font musical, podia situar-se al nivell de les escoles alemanya, francesa, italiana i anglesa.

El Cançoner d'Elvas, encara que menys conegut, conté obres de gran delicadesa que faran reflexionar l'oient i viure la sonoritat de dos mons musicals en relació però diferents, Castella i Portugal.

Èlia Casanova

soprano

Nascuda a Faura, Èlia Casanova va obtenir el títol Superior de Cant al Conservatori de Música de València sota la tutela de Consol Rico, especialitzant-se en música antiga, amb beca de l'Institut Valencià de la Música, al Royal Birmingham Conservatorium amb el prestigiós tenor Andrew King. Ha estat guardonada amb diferents premis, entre els quals destaquen el Cecil Drew Oratorio Prize, el premi a la millor cantant de Música Antiga del Royal Birmingham Conservatorium, i el Premi Especial del Jurat al Concurs Internacional de Música Antiga de Gijón. El 2019 el seu disc *L'Universo sulla pelle* va rebre el Premi Carles Santos a millor disc de recuperació de patrimoni.

Ha rebut classes d'Andreas Scholl, Jean Tubery, Richard Levitt, Maria Jonas, Maria Schiabo, Carlos Mena, Lambert Climent, Robert Expert, Helena Lazarska, Paloma Gutierrez del Rierol entre d'altres i ha treballat amb directors com Jordi Savall, Fabio Biondi, Massimo Spadano, Carles Magraner, Eduardo López Banzo, Patrick Fournillier o Josep Ramon Gil-Tàrrega, entre d'altres.

Com a solista, Èlia ha actuat en auditoris, teatres, catedrals, esglésies i capelles de tot el món, des del Palau de la Música Catalana i el Palau de les Arts de València, passant pel Walt Disney Concert Hall (Los Angeles), el Symphony Center Orchestra Hall (Xicago), el Tang Xianzu Theater a Fuzhou (Xina), o l'Acropolium de Cartago (Tunísia), entre d'altres.

Fins ara ha enregistrat vint-i-sis discos amb diverses agrupacions. En els darrers dos anys ha gravat Super Lamentationes. Cristóbal de Morales, Germanies, Cantigues de Santa Maria i Mediterrània amb Capella de Ministrers, entre d'altres.

Ha participat en festivals de música de tot el món entre els quals destaquen una gira pels EUA amb Jordi Savall, Festival de Cremona, el BachFest Leipzig, el Festival Accademia Musica Antica di Milano, el Festival Voix et Route Romaine de Alsàcia, entre d'altres.

Belisana Ruiz

viola de mà

Nascuda a Sòria, inicia els estudis de guitarra clàssica a l'edat de huit anys. Es trasllada a Barcelona on obté el 2009 el Títol Superior de Guitarra Clàssica i Contemporània a l'Escola Superior de Música de Catalunya sota la direcció d'Àlex Garrobé, i el 2014 el Títol Superior d'Instrument de Corda Polsada amb Xavier Díaz-Latorre.

Ha actuat en diversos festivals i auditoris, com el Festival Internacional Joan Brudieu, I Festival de Guitarra de Roses, Auditori de Barcelona, Bellas Artes de Madrid, Centre Bonemaisson de Barcelona, Sala Glazunov de Sant Petersburg, Sala de Concerts de Ràdio Nacional de Polònia Lutoslawski, Palau de la Música de Barcelona i Gran Teatre del Liceu de Barcelona i Palau de la Música Catalana.

Ha col·laborat amb Musicològics en la proposta: "La millor collecció de guitarres del món" al Museu de la Música de Barcelona, on va interpretar nombrosos concerts amb guitarres originals de la collecció del Museu. Ha col·laborat amb nombrosos ensembles especialitzats en interpretació històrica com: Sarao de Musas, Acadèmia 1750, La Gran Chapelle d'Albert Recasens, Concert de Nations de Jordi Savall... Forma part dels grups Canto&Basso, WorkinGOpera, La Sonorosa, Seicento is alive i Tañer.

Amb el grup La Sonorosa, ha enregistrar el cd Vida Bona, treball monogràfic sobre la música de Luis de Briceño per al segell La màde guido. Ha enregistrar la guitarra solista de la Banda Sonora "Jean-François i el sentit de la vida", dirigida per Sergi Portabella, i amb música de Gerard Pastor. Amb el grup TANYER han llançat el seu primer disc, IM-POSSIBLES, dedicat a les danses instrumentals del segle XVII, editat per Lindoro.

Pedro Estevan

percussió

Nascut a Sax (Alacant) el 1951, cursà els estudis de percussió al Conservatorio Superior de Música de Madrid i a França (Aix-en-Provence) on estudià percussió contemporània amb Sylvio Gualda, i percussió africana amb el mestre Doudou Ndiaye Rose. També ha estudiat la tècnica de hand-drums amb Glen Vélez. Membre fundador de l'Orquestra de las nubes i del Grupo de Percusión de Madrid, ha col·laborat amb l'Orquestra Nacional d'Espanya, RTVE, Simfònica de Madrid, Gulbenkian de Lisboa, i l'Orchestra of the 18th Century, així com amb els grups Koan, Sacqueboutiers de Toulouse, Paul Winter Consort, Camerata Iberia, Ensemble Baroque de Limoges, The Harp Consort, Mudéjar i Orquestra Barroca de Sevilla, entre d'altres.

Músic eclèctic, Pedro es dedica especialment a la música antiga amb Hespèrion XXI, Le Concert des Nations, Laberintos Ingeniosos i a la música contemporània amb Rarafeónia. Ha compost música per a Alesio d'Ignacio García May i per a La Gran Sultana de Cervantes dirigida per Adolfo Marsillach.

Com a solista ha actuat amb l'Orquestra de Cambra Nacional d'Espanya i amb l'Orquestra Reina Sofía, i ha intervingut en diversos muntatges teatrals de Lluís Pasqual, Núria Espert i Adolfo Marsillach. Ha sigut director musical del muntatge El Caballero de Olmedo de Lope de Vega, dirigit per Lluís Pasqual.

Ha participat en més de 100 discs entre els que destaquen els seus propis treballs Nocturnos y Alevosias i El aroma del Tiempo. És professor de percussió històrica a l'Escola Superior de Música de Catalunya.

DISSABTE

11 d'octubre, 20h

Pepi Lloret

SOPRANO

L'apocalipsi de Sant Vicent

Músiques de vida i canonització del Vicent Ferrer

LUCENTUM XVI

Pere Saragossa

xeremies i direcció

Israel Garcia

cornetto

Andreu Juan

baixó tenor

Ricardo Ortiz i Álvaro

Zanón

sacabutxos

Carlos García-Bernalt

orgue positiu

Pere Olivé

percussió

ANYS DE VIDA I OBRA

Llibre vermell de Montserrat (1399)

Ad mortem festinamus

Polorum regina

Mariam matrem Virginem

Imperayritz de la ciutat joyosa

Quant ai lo mont consirat, anònim del Manuscrit de Madrid 105

Guillaume de Machaut (c. 1300-1377)

Liement me deport

Puisqu'en oubli suis de vous, dous amis

CANONITZACIÓ

Cançoner de Montecassino 871 (c.1480)

Chiave chiave, toccata anònima

Correno multi cani, Strambotto-Caccia, anònim

Morte o merce, gentile aquil'altera, de Joan Cornago (c.1400 - 1477)

Miserere Nostri, anònim

Patres nostri peccaverunt, de Joan Cornago

Adoramus te, himne processional anònim

O vos homines qui transite in pena, de Pere Oriola

O tempo bono, e chi me t'a levato, strambotto anònim

L'apocalipsi de Sant Vicent

NOTES AL PROGRAMA

per Pere Saragossa

Músiques del temps de Vicent Ferrer i la seua estreta relació amb la fi del món anunciada apocalípticament per a la conversió dels heretges del segle XIV. Nascut a València el 1350, Vicent Ferrer podria ser considerat el personatge valencià més important de la història. A més de ser un predicador internacional, Vicent va ser professor de les universitats de Lleida, Barcelona i Tolosa de Llenguadoc, amb 27 anys fou nomenat delegat de la cancelleria de Barcelona en les negociacions del Cisma que dividiria la cristiandat entre els pontífex d'Avinyó i Roma. Per tant, un mitjancer en les més importants fites polítiques del seu temps.

Vicent va explotar la seua brillant oratòria apocalíptica anunciant la fi del món i del jorn del judici final on el totpoderós seria implacable amb els mals cristians. El seu traspàs va ser a la ciutat bretona de Gwened un 5 d'abril de 1419. Entre les seues proeses, miracles i visions atribuïdes, destaquem aquella en la que digué al jove Alfons de Borja: «tu seràs papa i em faràs sant». I així va ser. Alfons, amb el nom de Calixt III, va ser el primer papa valencià de la història i el 1455 va fer Sant a Vicent Ferrer.

En aquest programa presentem tant músiques del temps de la seua vida, com del temps de la seua canonització. Farem un viatge recurrent la música culta, divina i humana, però també algunes de les músiques tradicionals dels diferents regnes europeus en les que va sermonejar, així com de dues de les comunitats que més va voler cristianitzar, jueus i musulmans. Sentirem peces marianes del Llibre Vermell de Montserrat, obres de Guillaume de Machaut, així com una bona selecció del Cançoner de Montecassino, cançoner que recull obres anònimes, de Joan Cornago o Pere Oriola, músiques pertanyents a la cort aragones d'Alfons el Magnànim a Nàpols durant el segle XV.

Pepi Lloret

soprano

Nascuda a La Vila Joiosa, obté el títol superior de cant i màster en investigació i interpretació al Conservatori Superior de Música Òscar Esplà; d'Alacant, on rep classes d'Ana María Sánchez, Mª José Martos i Pilar Moral. Ha estat guardonada amb el primer premi al XXXVII Concurs d'interpretació de la Societat de Concerts d'Alacant (2022), segon premi al Certamen Nacional "VIII Estepona Crea-2022" així com ha estat finalista al Concurs Internacional de Cant un Futur d'Art de Medinaceli, entre d'altres. La seua gran flexibilitat com a soprano li permet realitzar repertoris des del Renaixement fins a l'actualitat. Els seus rols d'òpera més interpretats són Illia en Idomeneo de Mozart, Frasquita en Carmen de Bizet. Anquises en Vendado amor, no es ciego de Nebra. Ha realitzat l'estrena absoluta de la sarsuela El Carillón de Brujas d'Adolfo Wagener sota la direcció de Cristóbal Soler. Ha col·laborat amb el Cor del Gran Teatre del Liceu a Barcelona i el Coro Intermezzo de Madrid. Junt al Cuarteto Almus ha interpretant diferents programes des del classicisme fins ara. Ha estat protagonista en l'estrena de Les quatre estacions de José Rafael Vilaplana. Des de la creació el 2015 del grup renaixentista Lucentum XVI, Pepi Lloret ha actuat amb aquest grup en importants festivals nacionals i estrangers, com Músicas Contemplativas de Santiago de Compostela, Festival de Música Antiga i Barroca de Peníscola, FEMAP (Pirineus), Monestir de Pedralbes i Festival Anima Mea d'Itàlia. Ha estrenat i gravat en CD les obres Tres cançons de Jimi-Jomo i Diptic Estellés del compositor Joan Alborch.

LUCENTUM XVI

alta capella

Grup de ministrils dirigit per Pere Saragossa, creat per a interpretar i difondre el ric i divers repertori musical del Renaixement. Les bandes d'instruments de vent, amb el nom d'alta capella, es van estendre per ciutats i viles d'Europa als segles XV i XVI. La funció principal dels ministrers dins de la litúrgia era acompanyar la música vocal, doblant les veus. A nivell civil, l'alta capella s'encarregava d'interpretar danses, cançons populars i les peces èpiques o d'amor d'origen cortesà i popular.

Entre les actuacions de Lucentum XVI destaquen les realitzades a Bari i Molfetta dins del Festival Anima mea de la Puglia (Itàlia), Vespres Musicals del Monestir de Pedralbes a Barcelona, Festival de Música Antiga dels Pirineus, Festival Serenates de la Universitat de València, Festival de Música Antiga de Morella, Clàssics a la Frontera a la Ribagorça, Festival de Músiques Contemplatives de Santiago de Compostel·la, Festival de Música Sacra de Benicàssim, Festival de Música Antiga i Barroca de Peníscola.

El 2021 han publicat el primer treball discogràfic amb el títol «El Cantoral del Monestir de Santa Maria de la Murta d'Alzira», disc del qual la crítica especialitzada ha dit «L'execució és absolutament exquisida, plena d'equilibri en les veus excel·lents i els instruments (...). El disc és una joia, tant per la interpretació com per la inèdita i bella polifonia i per la documentació.» (Manuel de Lara Ruiz, Revista Scherzo, juny 2021).

Pere Saragossa

xeremies i direcció

Pere Saragossa i Galvany ha estudiat oboé a l'Ateneu Musical de la seua natal Vila Joiosa, Conservatori d'Alacant i València, i oboé barroc amb Alfredo Bernardini a l'ESMUC de Barcelona. Va treballar durant 9 anys a l'Orquestra Simfònica del Vallès, i al 2005 va crear Vespres d'Arnadí junt al clavecinista Dani Espasa, grup barroc amb qui ha actuat a prestigiosos festivals d'Europa. Ha col·laborat amb prestigioses orquestres barroques com l'Accademia Bizantina, Zefiro Ensemble, Balthasar Newmann Ensemble, Europa Galante, Helsinki Baroque Orchestra, Ensemble Matheus, Stockholm Barokorkester, Le Concert des Nations i Austrian Baroque Company. Des de l'any 2016 és professor d'oboès històrics al Conservatori Superior de Música de Castelló.

DIUMENGE **12** d'octubre, 20h

Pilar Moral

SOPRANO

Anònimes

Músiques sense noms a la València setcentista

MÚSICA TROBADA

Francesc Valldecabres

orgue i direcció

Enric Llorens i Amparo Camps

violins

Regina Fuentes

violoncel

Francisco López

tiorba i guitarra

¿Quién es esta que sube?

Cantata a l'Assumpció a solo de tiple, 2 violins i acompanyament

Cobles - Ària Andante - Recitat - Ària

Tocates per a ministrers

Marinero que los mares navegas

Tonada a solo de tiple

Señor piadoso

Ària al Santíssim per a tiple, 2 violins i acompanyament

Fuga

Ya llegó el caso, mosqueteritos

Melodia dels bojos. Soprano i acompanyament

Salve Regina

Per a veu i acompanyament

Dansa del Pistolet y Cadena

Afectos de odio y de amor (text de Calderón de la Barca. BNE)

Recitat i ària de tiple i acompanyament

Portento soberano

Recitat i ària a Nostra Senyora de Gràcia, per a soprano, 2 violins i acompanyament

*Tot el repertori ha estat recuperat per Música Trobada per aquesta estrena en temps moderns, excepte de la Dansa del Pistolet i Cadena.

Anònimes. **Músiques sense noms a** **la València setcentista** NOTES AL PROGRAMA

Música Trobada pren aquesta definició com a títol d'un repertori sense autories, ni grans noms, ni dates, ni llocs de naixement i mort. Tot i això, en la recerca de músiques anònimes que han realitzat en els arxius de la Seu de València i del Col·legi del Corpus Christi, hi han trobat autèntiques joies que abracen estils ben diferents: música religiosa, com és el cas de la Salve; instrumental, com ara les toques per a ministrers; de caire tradicional, així com algunes danses pròpies del País Valencià del segle XVIII, i fins i tot peces per a comèdies i obres teatrals, com Afectos de odio y amor per a un text de Calderón de la Barca. Totes aquestes composicions ocultes que no semblen trobar un lloc propi en els arxius religiosos han estat injustament molt poc interpretades i investigades pels musicòlegs. I, inevitablement, ens conviden a reflexionar sobre l'anonimat: l'oblit, la immediatesa de la interpretació, la manca de necessitat, la desconexió de l'autor o, fins i tot, la voluntat expressa de la manca de noms. Anònimes ens ofereix, amb aquest fil conductor, un recorregut per la València setcentista amb músiques inèdites d'autors –o autores, per què no?– dels dos arxius musicals més importants de la ciutat.

Pilar Moral soprano

Nascuda a València, va realitzar els seus estudis de cant al Conservatori Superior de Música d'aquesta ciutat amb Ana Luisa Chova, rebent les màximes qualificacions i perfeccionant posteriorment a Milà i Londres. La seua experiència escènica abasta rols de diverses èpoques i estils actuant a Teatro Arriaga de Bilbao, Auditorio Baluarte de Pamplona, Teatre Calderón de Valladolid, Teatre Campoamor d'Oviedo, Teatre de la Sarsuela de Madrid, Teatre de la Mestrança de Sevilla, Teatre Rosetum de Milà, Teatre Rosetum de Milà, Palau de Festivals de Santander, entre d'altres, i sales de concerts d'Espanya, Itàlia, Alemanya, Suïssa, Filipines...

MÚSICA **TROBADA**

Des de la fundació el 2009, Música Trobada es posiciona com una plataforma d'investigació, recuperació i difusió de música anterior al 1800, principalment de patrimoni musical valencià i hispànic. Formada per Pilar Moral (soprano), Regina Fuentes (violoncel) i Francesc Valldecabres (direcció), compta assíduament amb la col·laboració de professionals de renom dins del sector artístic, tant musical com d'altres disciplines, com és el cas de Carlos Mena, Robert Expert, Maayan Licht, Marta Almajano, Marta Infante, Josep Pizarro, Marina Rodríguez-Cusí, Aldo Mata, Flavio Oliver, Gabriel Díaz, Carlos García-Bernalt, etc.

Música Trobada ha actuat en diferents espais com el Teatro de la Zarzuela de Madrid, el Palau de la Música de València, la sala Alfons el Magnànim, el Museu de Belles Arts de València o el TAMA. També ha actuat en cicles i festivals com els de la Societat Filharmònica de València, Festival de Música Antiga dels Pirineus, Festival de Música Antiga de Peníscola, FestRibAlt de Navarra, MusAS, Festival de Música Antiga i Barroca de Vélez Blanco, Festival Internacional de Mazarrón, Vespres Musicals de Puigcerdà, ProtoFest de Tortosa, Setmana de Música Antiga de Requena, La Soledat Sonora, Serenates al Claustre, Setmana de Música de Cambra de Montserrat, Festival de Catalañazor i un llarg etcètera.

Ha realitzat concerts dedicats a la recuperació del patrimoni valencià, amb autors com Pasqual Fuentes, Josep Pradas, Joan Baptista Comes, Francesc Morera o Pere Vidal, i en programes dedicats a les tonadilles, amb la col·laboració de la musicòloga Aurèlia Pessarrodona, Els viatges del Quixot, Sonant Sorolla, Musica Theorica o els programes dedicats a Francesc de Borja i sant Vicent Ferrer. Fins al moment ha recuperat i estrenat en temps moderns un centenar d'obres de repertori valencià de diferents arxius, amb obres de gran format com la Missa a la Mare de Déu dels Desemparats (1767), de Pasqual Fuentes Alcàsser (1721-1768).

A més, el grup també ha interpretat repertori internacional com els Stabat mater de Pergolesi, Vivaldi i Scarlatti, Dido and Aeneas de Purcell, Messiah de Händel, cantates i motets de Bach, els Quartets París de Telemann, les Prophetiae Sibyllarum d'Orlando di Lasso, la Missa de Madrid de Scarlatti, Requiem de Mozart, el programa Amor y bravura de Händel i un llarg etcètera, a més de propostes interdisciplinàries com Plany, amb l'artista sonor Edu Comelles i altres en format escènic i ballet.

En 2019, el grup va presentar la primera edició de Veus Antiques - Curs de Cant Renaixentista i Barroc de Requena, amb la col·laboració de l'ajuntament d'aquesta ciutat. Des de 2018 ofereix un cicle anual en el Museu de Belles Arts de València. Música Trobada ha gravat tres discos: Joan Cabanilles: la música d'un temps (Assisi, 2011); Ab llicència o sens ella: Els villancets en valencià de Pasqual Fuentes (La Mà de Guido, 2017, nominat als Premis Carles Santos de la GVA); i Lamentatio: les lamentacions de Pasqual Fuentes (DCB Produccions/Crissanjor S.L., 2020).

organitza

ATENEU D'HISTÒRIA I ART

ateneuha@gmail.com

www.laviladeljoy.com

entitats col·laboradores

Institut Valencià de Cultura, Institut Català de les Empreses Culturals (ICEC, Ajuntament de La Vila Joiosa, Diputació d'Alacant, Vilamuseu, Associació de La Vila Vella, Onda Cero Marina Baixa, Buforn Advocats, Flors i Fulles, Bar la Placeta, Parròquia Nostra Senyora de l'Assumpció de La Vila Joiosa, Impressors Llinares